

USTAWA
z dnia 9 kwietnia 2010 r.

o udostępnianiu informacji gospodarczych i wymianie danych gospodarczych¹⁾

Opracowano na podstawie Dz. U. z 2010 r. Nr 81, poz. 530, Nr 182, poz. 1228, Nr 217, poz. 1427, z 2011 r. Nr 126, poz. 715, Nr 149, poz. 887, Nr 171, poz. 1016.

Rozdział 1
Przepisy ogólne

Art. 1.

1. Ustawa określa zasady:

- 1) udostępniania informacji gospodarczych dotyczących wiarygodności płatniczej;
- 2) wymiany danych dotyczących wiarygodności płatniczej z instytucjami dysponującymi takimi danymi mającymi siedzibę w państwach członkowskich Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państwach członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stronach umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym;
- 3) tworzenia i działania biura informacji gospodarczej;
- 4) ujawniania, przechowywania, aktualizacji i usuwania informacji gospodarczych;
- 5) nadzoru nad biurem informacji gospodarczej.

2. Informacje gospodarcze udostępnia się osobom trzecim nieoznaczonym w chwili przeznaczania tych informacji do udostępniania.

3. Przepisów ustawy nie stosuje się do udostępniania danych pochodzących z publicznie dostępnych rejestrów lub zbiorów.

Art. 2.

1. Przez informacje gospodarcze rozumie się dane dotyczące:

- 1) podmiotu będącego osobą prawną lub jednostką organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej w zakresie:
 - a) nazwy albo firmy,
 - b) siedziby i adresu,
 - c) numeru właściwego rejestru wraz z oznaczeniem sądu rejestrowego,

¹⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne, ustawę z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe, ustawę z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych, ustawę z dnia 28 października 2002 r. o odpowiedzialności podmiotów zbiorowych za czyny zabronione pod groźbą kary, ustawę z dnia 22 maja 2003 r. o działalności ubezpieczeniowej, ustawę z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych, ustawę z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne, ustawę z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi oraz ustawę z dnia 7 września 2007 r. o pomocy osobom uprawnionym do alimentów.

- d) numeru identyfikacji podatkowej (NIP) lub innego numeru identyfikacyjnego w przypadku osoby zagranicznej, o której mowa w art. 5 pkt 2 lit. b i c ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2010 r. Nr 220, poz. 1447, z późn. zm.⁵⁴),
 - e) numeru identyfikacyjnego w krajowym rejestrze urzędowym podmiotów gospodarki narodowej, zwanego dalej „numerem REGON”, jeżeli został nadany,
 - f) imion, nazwisk i numeru ewidencyjnego Powszechnego Elektronicznego Systemu Ewidencji Ludności, zwanego dalej „numerem PESEL”, lub innego numeru potwierdzającego tożsamość wspólników, osób wchodzących w skład organów zarządzających lub prokurentów,
 - g) imion i nazwisk pełnomocników, o ile zostali ustanowieni,
 - h) głównego przedmiotu wykonywanej działalności gospodarczej;
- 2) osoby fizycznej w zakresie:
- a) imion i nazwiska,
 - b) adresu miejsca zamieszkania lub adresu do doręczeń,
 - c) numeru PESEL lub innego numeru potwierdzającego tożsamość,
 - d) serii i numeru dowodu osobistego lub innego dokumentu potwierdzającego tożsamość;
- 3) osoby fizycznej prowadzącej działalność gospodarczą w zakresie:
- a) imion i nazwiska,
 - b) numeru PESEL lub innego numeru potwierdzającego tożsamość,
 - c) serii i numeru dowodu osobistego lub innego dokumentu potwierdzającego tożsamość,
 - d) firmy,
 - e) oznaczenia miejsca zamieszkania i adresu do doręczeń lub adresu, pod którym jest wykonywana działalność gospodarcza,
 - f) numeru identyfikacji podatkowej (NIP) lub innego numeru identyfikacyjnego w przypadku osoby zagranicznej, o której mowa w art. 5 pkt 2 lit. a ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej,
 - g) numeru REGON, jeżeli został nadany,
 - h) numeru właściwej ewidencji wraz z oznaczeniem organu ewidencyjnego lub numeru właściwego rejestru wraz z oznaczeniem sądu rejestrowego w przypadku osoby zagranicznej, o której mowa w art. 5 pkt 2 lit. a ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej,
 - i) imion i nazwisk pełnomocników, o ile zostali ustanowieni,
 - j) głównego przedmiotu wykonywanej działalności gospodarczej;
- 4) zobowiązania pieniężnego w zakresie:
- a) tytułu prawnego,
 - b) kwoty i waluty,
 - c) kwoty zaległości,
 - d) daty powstania zaległości,

⁵⁴) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2010 r. Nr 239, poz. 1593 oraz z 2011 r. Nr 85, poz. 459, Nr 106, poz. 622, Nr 112, poz. 654, Nr 120, poz. 690, Nr 131, poz. 764, Nr 132, poz. 766, Nr 153, poz. 902, Nr 163, poz. 981 i Nr 171, poz. 1016.

- e) informacji o postępowaniach dotyczących zobowiązania,
 - f) informacji o kwestionowaniu przez dłużnika istnienia całości lub części zobowiązania,
 - g) daty wysłania listem poleconym albo doręczenia dłużnikowi do rąk własnych wezwania do zapłaty, zawierającego ostrzeżenie o zamiarze przekazania danych do biura informacji gospodarczej, z podaniem firmy i adresu siedziby tego biura,
 - h) informacji o zbyciu wierzytelności,
 - i) innych informacji przekazanych w trybie i na zasadach określonych w art. 18;
- 5) posłużenia się podrobionym lub cudzym dokumentem w zakresie:
- a) nazwy dokumentu,
 - b) serii i numeru dokumentu,
 - c) daty wystawienia dokumentu,
 - d) oznaczenia, siedziby i adresu podmiotu wskazanego w dokumencie jako jego wystawca,
 - e) imion i nazwiska osoby, której dokument dotyczy,
 - f) okoliczności posłużenia się dokumentem,
 - g) wskazania osoby lub organu, który stwierdził, że dokument jest podrobiony lub cudzy.

2. Ilekroć w ustawie jest mowa o:

- 1) dłużniku – rozumie się przez to osobę fizyczną, w tym osobę fizyczną wykonującą działalność gospodarczą, osobę prawną lub jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej, zobowiązaną względem wierzyciela w związku z wykonywaną działalnością gospodarczą lub stosunkiem prawnym;
- 2) dłużniku niebędącym konsumentem – rozumie się przez to:
 - a) osobę fizyczną wykonującą działalność gospodarczą zobowiązaną względem wierzyciela w związku z wykonywaną działalnością gospodarczą,
 - b) osobę prawną lub jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej zobowiązaną względem wierzyciela w związku z wykonywaną działalnością gospodarczą lub stosunkiem prawnym;

[3] *dłużniku będącym konsumentem – rozumie się przez to osobę fizyczną, o której mowa w art. 22¹ ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny (Dz. U. Nr 16, poz. 93, z późn. zm.²⁾), a także osobę zobowiązaną do świad-*

Nowe brzmienie pkt 3 i 4 w ust. 2 w art. 2 wchodzi w życie z dn. 1.01.2012 r. (Dz. U. z 2011 r. Nr 149, poz. 887).

²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1971 r. Nr 27, poz. 252, z 1976 r. Nr 19, poz. 122, z 1982 r. Nr 11, poz. 81, Nr 19, poz. 147 i Nr 30, poz. 210, z 1984 r. Nr 45, poz. 242, z 1985 r. Nr 22, poz. 99, z 1989 r. Nr 3, poz. 11, z 1990 r. Nr 34, poz. 198, Nr 55, poz. 321 i Nr 79, poz. 464, z 1991 r. Nr 107, poz. 464 i Nr 115, poz. 496, z 1993 r. Nr 17, poz. 78, z 1994 r. Nr 27, poz. 96, Nr 85, poz. 388 i Nr 105, poz. 509, z 1995 r. Nr 83, poz. 417, z 1996 r. Nr 114, poz. 542, Nr 139, poz. 646 i Nr 149, poz. 703, z 1997 r. Nr 43, poz. 272, Nr 115, poz. 741, Nr 117, poz. 751 i Nr 157, poz. 1040, z 1998 r. Nr 106, poz. 668 i Nr 117, poz. 758, z 1999 r. Nr 52, poz. 532, z 2000 r. Nr 22, poz. 271, Nr 74, poz. 855 i 857, Nr 88, poz. 983 i Nr 114, poz. 1191, z 2001 r. Nr 11, poz. 91, Nr 71, poz. 733, Nr 130, poz. 1450 i Nr 145, poz. 1638, z 2002 r. Nr 113, poz. 984 i Nr 141, poz. 1176, z 2003 r. Nr 49, poz. 408, Nr 60, poz. 535, Nr 64, poz. 592 i Nr 124, poz. 1151, z 2004 r. Nr 91, poz. 870, Nr 96, poz. 959, Nr 162, poz. 1692, Nr 172, poz. 1804 i Nr 281, poz. 2783, z 2005 r. Nr 48, poz. 462, Nr 157, poz. 1316 i Nr 172, poz. 1438, z 2006 r. Nr 133, poz. 935 i Nr 164, poz. 1166, z 2007 r. Nr 80, poz. 538, Nr 82, poz. 557 i Nr 181, poz. 1287, z 2008 r. Nr 116, poz. 731, Nr 163, poz. 1012, Nr 220, poz. 1425 i 1431 i Nr 228, poz.

czeń alimentacyjnych, o której mowa w art. 2 pkt 3 ustawy z dnia 7 września 2007 r. o pomocy osobom uprawnionym do alimentów (Dz. U. z 2009 r. Nr 1, poz. 7, Nr 6, poz. 33, Nr 97, poz. 800 i Nr 98, poz. 817);]

<3) dłużniku będącym konsumentem – rozumie się przez to osobę fizyczną, o której mowa w art. 22¹ ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny (Dz. U. Nr 16, poz. 93, z późn. zm.³⁾), osobę zobowiązaną do świadczeń alimentacyjnych, o której mowa w art. 2 pkt 3 ustawy z dnia 7 września 2007 r. o pomocy osobom uprawnionym do alimentów (Dz. U. z 2009 r. Nr 1, poz. 7, z późn. zm.⁴⁾), a także rodzica zobowiązanego do ponoszenia opłaty za pobyt dziecka w rodzinie zastępczej, rodzinnym domu dziecka, placówce opiekuńczo-wychowawczej, regionalnej placówce opiekuńczo-terapeutycznej lub interwencyjnym ośrodku preadopcyjnym w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej (Dz. U. Nr 149, poz. 887);>

[4) wierzycielu – rozumie się przez to osobę fizyczną, której wierzytelność została stwierdzona tytułem wykonawczym, osobę fizyczną wykonującą działalność gospodarczą, osobę prawną lub jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej, której w związku z wykonywaną działalnością gospodarczą lub stosunkiem prawnym przysługuje wierzytelność, oraz organ właściwy wierzyciela w rozumieniu art. 2 pkt 10 ustawy z dnia 7 września 2007 r. o pomocy osobom uprawnionym do alimentów;]

<4) wierzycielu – rozumie się przez to osobę fizyczną, której wierzytelność została stwierdzona tytułem wykonawczym, osobę fizyczną wykonującą działalność gospodarczą, osobę prawną lub jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej, której w związku z wykonywaną działalnością gospodarczą lub stosunkiem prawnym przysługuje wierzytelność, organ właściwy wierzyciela w rozumieniu art. 2 pkt 10 ustawy z dnia 7 września 2007 r. o pomocy osobom uprawnionym do alimentów oraz właściwą jednostkę organizacyjną wspierania rodziny i systemu pieczy zastępczej w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej;>

1506, z 2009 r. Nr 42, poz. 341, Nr 79, poz. 662 i Nr 131, poz. 1075 oraz z 2010 r. Nr 40, poz. 222.

³⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1971 r. Nr 27, poz. 252, z 1976 r. Nr 19, poz. 122, z 1982 r. Nr 11, poz. 81, Nr 19, poz. 147 i Nr 30, poz. 210, z 1984 r. Nr 45, poz. 242, z 1985 r. Nr 22, poz. 99, z 1989 r. Nr 3, poz. 11, z 1990 r. Nr 34, poz. 198, Nr 55, poz. 321 i Nr 79, poz. 464, z 1991 r. Nr 107, poz. 464 i Nr 115, poz. 496, z 1993 r. Nr 17, poz. 78, z 1994 r. Nr 27, poz. 96, Nr 85, poz. 388 i Nr 105, poz. 509, z 1995 r. Nr 83, poz. 417, z 1996 r. Nr 114, poz. 542, Nr 139, poz. 646 i Nr 149, poz. 703, z 1997 r. Nr 43, poz. 272, Nr 115, poz. 741, Nr 117, poz. 751 i Nr 157, poz. 1040, z 1998 r. Nr 106, poz. 668 i Nr 117, poz. 758, z 1999 r. Nr 52, poz. 532, z 2000 r. Nr 22, poz. 271, Nr 74, poz. 855 i 857, Nr 88, poz. 983 i Nr 114, poz. 1191, z 2001 r. Nr 11, poz. 91, Nr 71, poz. 733, Nr 130, poz. 1450 i Nr 145, poz. 1638, z 2002 r. Nr 113, poz. 984 i Nr 141, poz. 1176, z 2003 r. Nr 49, poz. 408, Nr 60, poz. 535, Nr 64, poz. 592 i Nr 124, poz. 1151, z 2004 r. Nr 91, poz. 870, Nr 96, poz. 959, Nr 162, poz. 1692, Nr 172, poz. 1804 i Nr 281, poz. 2783, z 2005 r. Nr 48, poz. 462, Nr 157, poz. 1316 i Nr 172, poz. 1438, z 2006 r. Nr 133, poz. 935 i Nr 164, poz. 1166, z 2007 r. Nr 80, poz. 538, Nr 82, poz. 557 i Nr 181, poz. 1287, z 2008 r. Nr 116, poz. 731, Nr 163, poz. 1012, Nr 220, poz. 1425 i 1431 i Nr 228, poz. 1506, z 2009 r. Nr 42, poz. 341, Nr 79, poz. 662 i Nr 131, poz. 1075, z 2010 r. Nr 40, poz. 222 i Nr 155, poz. 1037 oraz z 2011 r. Nr 80, poz. 432 i Nr 85, poz. 458.

⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy ogłoszone w Dz. U. z 2009 r. Nr 6, poz. 33, Nr 97, poz. 800 i Nr 98, poz. 817, z 2010 r. Nr 81, poz. 530 i Nr 229, poz. 1504 oraz z 2011 r. Nr 106, poz. 622, Nr 129, poz. 735 i Nr 149, poz. 887.

[5) umowie o kredyt konsumencki – rozumie się przez to umowę, o której mowa w art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 20 lipca 2001 r. o kredycie konsumenckim (Dz. U. Nr 100, poz. 1081, z późn. zm.⁵⁾);]

<5) umowie o kredyt konsumencki – rozumie się przez to umowę, o której mowa w art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o kredycie konsumenckim (Dz. U. Nr 126, poz. 715);>

- 6) udostępnianiu informacji gospodarczych – rozumie się przez to przekazywanie przez wierzyciela informacji gospodarczych do biura informacji gospodarczej oraz ujawnianie tych informacji przez to biuro;
- 7) wymianie danych gospodarczych – rozumie się przez to wymianę danych dotyczących wiarygodności płatniczej między biurami informacji gospodarczej a instytucjami dysponującymi takimi danymi mającymi siedzibę w państwach członkowskich Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państwach członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stronach umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, jak również danych udostępnionych biurom informacji gospodarczej przez instytucje utworzone na podstawie art. 105 ust. 4 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (Dz. U. z 2002 r. Nr 72, poz. 665, z późn. zm.⁶⁾).

Nowe brzmienie pkt 5 w ust. 2 w art. 2 wchodzi w życie z dn. 18.12.2011 r. (Dz. U. z 2011 r. Nr 126, poz. 715).

Art. 3.

W sprawach nieuregulowanych w niniejszej ustawie w zakresie przetwarzania danych osobowych osób fizycznych stosuje się przepisy o ochronie danych osobowych.

Rozdział 2

Biuro informacji gospodarczej

Art. 4.

Udostępnianie informacji gospodarczych osobom trzecim nieoznaczonym w chwili przeznaczania tych informacji do udostępniania następuje wyłącznie za pośrednictwem biura informacji gospodarczej, chyba że udostępnianie następuje w celu sprzedaży wiarytelności przez ogłoszenie publiczne lub przepisy prawa przewidują inny tryb udostępniania danych.

Art. 5.

1. Biuro informacji gospodarczej, zwane dalej „biurem”, może być prowadzone wyłącznie w formie spółki akcyjnej, o kapitale zakładowym nie mniejszym niż 4 000 000 złotych.

⁵⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2003 r. Nr 109, poz. 1030, z 2004 r. Nr 96, poz. 959 i Nr 162, poz. 1693 oraz z 2005 r. Nr 157, poz. 1316.

⁶⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 126, poz. 1070, Nr 141, poz. 1178, Nr 144, poz. 1208, Nr 153, poz. 1271, Nr 169, poz. 1385 i 1387 i Nr 241, poz. 2074, z 2003 r. Nr 50, poz. 424, Nr 60, poz. 535, Nr 65, poz. 594, Nr 228, poz. 2260 i Nr 229, poz. 2276, z 2004 r. Nr 64, poz. 594, Nr 68, poz. 623, Nr 91, poz. 870, Nr 96, poz. 959, Nr 121, poz. 1264, Nr 146, poz. 1546 i Nr 173, poz. 1808, z 2005 r. Nr 83, poz. 719, Nr 85, poz. 727, Nr 167, poz. 1398 i Nr 183, poz. 1538, z 2006 r. Nr 104, poz. 708, Nr 157, poz. 1119, Nr 190, poz. 1401 i Nr 245, poz. 1775, z 2007 r. Nr 42, poz. 272 i Nr 112, poz. 769, z 2008 r. Nr 171, poz. 1056, Nr 192, poz. 1179, Nr 209, poz. 1315 i Nr 231, poz. 1546, z 2009 r. Nr 18, poz. 97, Nr 42, poz. 341, Nr 65, poz. 545, Nr 71, poz. 609, Nr 127, poz. 1045, Nr 131, poz. 1075, Nr 144, poz. 1176, Nr 165, poz. 1316, Nr 166, poz. 1317, Nr 168, poz. 1323 i Nr 201, poz. 1540 oraz z 2010 r. Nr 40, poz. 226.

2. Akcje biura są akcjami imiennymi. Nie jest dopuszczalna zamiana akcji imiennych na akcje na okaziciela.
3. Akcje biura, których łączna wartość nominalna nie przekracza kwoty określonej w ust. 1, mogą być obejmowane wyłącznie za wkłady pieniężne i są opłacone w całości przed zarejestrowaniem biura.

Art. 6.

W skład organów biura nie mogą wchodzić osoby skazane prawomocnym wyrokiem sądu za przestępstwo umyślne lub umyślne przestępstwo skarbowe.

Art. 7.

1. Przedmiotem działalności gospodarczej biura jest pośrednictwo w udostępnianiu informacji gospodarczych, polegające na przyjmowaniu informacji gospodarczych od wierzycieli, przechowywaniu i ujawnianiu tych informacji.
2. Przedmiotem działalności gospodarczej biura może być również:
 - 1) przetwarzanie archiwalnych informacji gospodarczych, o których mowa w art. 21 ust. 3 i 4, dla celów statystycznych, dotyczących dłużników niebędących konsumentami;
 - 2) zarządzanie majątkiem biura;
 - 3) prowadzenie działalności szkoleniowej lub edukacyjnej w zakresie objętym działalnością biura.
3. Przychody z działalności, o której mowa w ust. 2 pkt 2 i 3, nie mogą przekraczać 10 % ogólnych przychodów biura.
4. Biuro nie może powierzyć innym podmiotom wykonywania czynności związanych z przedmiotem działalności gospodarczej, o którym mowa w ust. 1 i 2, z wyjątkiem innych biur oraz instytucji utworzonych na podstawie art. 105 ust. 4 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe.
5. Biuro jest obowiązane do zabezpieczenia roszczeń o naprawienie szkody, która może wyniknąć w związku z działalnością gospodarczą biura. Zabezpieczenie może nastąpić w drodze zawarcia umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej, zlecenia udzielenia gwarancji bankowej lub poręczenia bankowego.

Art. 8.

1. Biuro jest obowiązane używać w swojej firmie wyrazów „biuro informacji gospodarczej”. Dopuszczalne jest używanie w obrocie skrótu „BIG”.
2. Zakazane jest używanie wyrazów „biuro informacji gospodarczej” oraz skrótu „BIG” w oznaczeniu lub reklamie przedsiębiorców, którzy nie wykonują działalności gospodarczej określonej w art. 7 ust. 1.

Art. 9.

1. Biura mogą wymieniać dane dotyczące wiarygodności płatniczej z instytucjami dysponującymi takimi danymi mającymi siedzibę w państwach członkowskich Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państwach członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stronach umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym.
2. Zasady wymiany danych, o których mowa w ust. 1, określa porozumienie zawarte przez biuro z instytucją, o której mowa w ust. 1.

3. Biuro przyjmuje oraz ujawnia dane dotyczące wiarygodności płatniczej od instytucji, o której mowa w ust. 1, w celu realizacji złożonych w biurze wniosków o ujawnienie tych danych.
4. Biuro przyjmuje oraz ujawnia dane, o których mowa w art. 21 ust. 4, w zakresie określonym we wniosku.

Art. 10.

1. Ujawnienie danych, o których mowa art. 9 ust. 1, dotyczących konsumenta następuje, jeżeli podmiot występujący z wnioskiem posiada upoważnienie tego konsumenta. Upoważnienie określa zakres danych przeznaczonych do ujawnienia.
2. Do wymiany danych, o których mowa w ust. 1, nie stosuje się przepisu art. 9 ust. 2.

Art. 11.

1. Zarząd biura uchwała regulamin zarządzania danymi, zwany dalej „regulaminem” określający w szczególności:
 - 1) stosowane rozwiązania organizacyjne oraz techniczne związane z przyjmowaniem, przechowywaniem, ujawnianiem, aktualizacją, usuwaniem informacji gospodarczych oraz przetwarzaniem archiwalnych informacji gospodarczych;
 - 2) sposoby zabezpieczenia informacji gospodarczych;
 - 3) sposób i metody realizacji prawa dostępu do informacji gospodarczych przez podmioty, których dotyczą informacje, oraz uzyskania informacji z rejestru zapytań, o którym mowa w art. 27;
 - 4) sposób informowania o opłatach za usługi świadczone przez biuro;
 - 5) sposoby składania wniosku o ujawnienie informacji gospodarczych;
 - 6) formy ujawniania informacji gospodarczych.
2. Regulamin podlega zatwierdzeniu, w drodze decyzji, wydanej przez ministra właściwego do spraw gospodarki, po zasięgnięciu opinii Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych.
3. Minister właściwy do spraw gospodarki odmawia, w drodze decyzji, zatwierdzenia regulaminu, jeżeli zawiera on postanowienia sprzeczne z ustawą lub z przepisami odrębnymi.
4. Zatwierdzony regulamin ogłasza się w Monitorze Sądowym i Gospodarczym.
5. Przepisy ust. 1–4 stosuje się odpowiednio do wprowadzania i zatwierdzania zmian w regulaminie.
6. Biuro nie może podjąć działalności gospodarczej przed zatwierdzeniem regulaminu.

Rozdział 3

Przekazywanie informacji gospodarczych do biura

Art. 12.

1. Wierzyciel może przekazywać do biura informacje gospodarcze w celu ich ujawnienia, jeżeli zawarł z biurem umowę o udostępnianie informacji gospodarczych.

2. Umowę, o której mowa w ust. 1, sporządza się na piśmie pod rygorem nieważności.

Art. 13.

Biuro ujawnia dane udostępnione przez instytucje utworzone na podstawie art. 105 ust. 4 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe w celu realizacji złożonych w biurze wniosków o ujawnienie tych danych.

Art. 14.

1. Wierzyciel może przekazać do biura informacje gospodarcze o zobowiązaniu dłużnika będącego konsumentem wyłącznie wówczas, gdy są spełnione łącznie następujące warunki:
 - 1) zobowiązanie powstało w związku z określonym stosunkiem prawnym, w szczególności z tytułu umowy o kredyt konsumencki oraz umów, o których mowa w art. 187¹ ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. Nr 43, poz. 296, z późn. zm.⁷⁾);
 - 2) łączna kwota wymagalnych zobowiązań dłużnika będącego konsumentem wobec wierzyciela wynosi co najmniej 200 złotych oraz są one wymagalne od co najmniej 60 dni;
 - 3) upłynął co najmniej miesiąc od wysłania przez wierzyciela listem poleconym albo doręczenia dłużnikowi będącemu konsumentem do rąk własnych, na adres do doręczeń wskazany przez dłużnika będącego konsumentem, a jeżeli nie wskazał takiego adresu – na adres miejsca zamieszkania, wezwa-

⁷⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1965 r. Nr 15, poz. 113, z 1974 r. Nr 27, poz. 157 i Nr 39, poz. 231, z 1975 r. Nr 45, poz. 234, z 1982 r. Nr 11, poz. 82 i Nr 30, poz. 210, z 1983 r. Nr 5, poz. 33, z 1984 r. Nr 45, poz. 241 i 242, z 1985 r. Nr 20, poz. 86, z 1987 r. Nr 21, poz. 123, z 1988 r. Nr 41, poz. 324, z 1989 r. Nr 4, poz. 21 i Nr 33, poz. 175, z 1990 r. Nr 14, poz. 88, Nr 34, poz. 198, Nr 53, poz. 306, Nr 55, poz. 318 i Nr 79, poz. 464, z 1991 r. Nr 7, poz. 24, Nr 22, poz. 92 i Nr 115, poz. 496, z 1993 r. Nr 12, poz. 53, z 1994 r. Nr 105, poz. 509, z 1995 r. Nr 83, poz. 417, z 1996 r. Nr 24, poz. 110, Nr 43, poz. 189, Nr 73, poz. 350 i Nr 149, poz. 703, z 1997 r. Nr 43, poz. 270, Nr 54, poz. 348, Nr 75, poz. 471, Nr 102, poz. 643, Nr 117, poz. 752, Nr 121, poz. 769 i 770, Nr 133, poz. 882, Nr 139, poz. 934, Nr 140, poz. 940 i Nr 141, poz. 944, z 1998 r. Nr 106, poz. 668 i Nr 117, poz. 757, z 1999 r. Nr 52, poz. 532, z 2000 r. Nr 22, poz. 269 i 271, Nr 48, poz. 552 i 554, Nr 55, poz. 665, Nr 73, poz. 852, Nr 94, poz. 1037, Nr 114, poz. 1191 i 1193 i Nr 122, poz. 1314, 1319 i 1322, z 2001 r. Nr 4, poz. 27, Nr 49, poz. 508, Nr 63, poz. 635, Nr 98, poz. 1069, 1070 i 1071, Nr 123, poz. 1353, Nr 125, poz. 1368 i Nr 138, poz. 1546, z 2002 r. Nr 25, poz. 253, Nr 26, poz. 265, Nr 74, poz. 676, Nr 84, poz. 764, Nr 126, poz. 1069 i 1070, Nr 129, poz. 1102, Nr 153, poz. 1271, Nr 219, poz. 1849 i Nr 240, poz. 2058, z 2003 r. Nr 41, poz. 360, Nr 42, poz. 363, Nr 60, poz. 535, Nr 109, poz. 1035, Nr 119, poz. 1121, Nr 130, poz. 1188, Nr 139, poz. 1323, Nr 199, poz. 1939 i Nr 228, poz. 2255, z 2004 r. Nr 9, poz. 75, Nr 11, poz. 101, Nr 68, poz. 623, Nr 91, poz. 871, Nr 93, poz. 891, Nr 121, poz. 1264, Nr 162, poz. 1691, Nr 169, poz. 1783, Nr 172, poz. 1804, Nr 204, poz. 2091, Nr 210, poz. 2135, Nr 236, poz. 2356 i Nr 237, poz. 2384, z 2005 r. Nr 13, poz. 98, Nr 22, poz. 185, Nr 86, poz. 732, Nr 122, poz. 1024, Nr 143, poz. 1199, Nr 150, poz. 1239, Nr 167, poz. 1398, Nr 169, poz. 1413 i 1417, Nr 172, poz. 1438, Nr 178, poz. 1478, Nr 183, poz. 1538, Nr 264, poz. 2205 i Nr 267, poz. 2258, z 2006 r. Nr 12, poz. 66, Nr 66, poz. 466, Nr 104, poz. 708 i 711, Nr 186, poz. 1379, Nr 208, poz. 1537 i 1540, Nr 226, poz. 1656 i Nr 235, poz. 1699, z 2007 r. Nr 7, poz. 58, Nr 47, poz. 319, Nr 50, poz. 331, Nr 106, poz. 731, Nr 112, poz. 766 i 769, Nr 115, poz. 794, Nr 121, poz. 831, Nr 123, poz. 849, Nr 176, poz. 1243, Nr 181, poz. 1287, Nr 192, poz. 1378 i Nr 247, poz. 1845, z 2008 r. Nr 59, poz. 367, Nr 96, poz. 609 i 619, Nr 110, poz. 706, Nr 116, poz. 731, Nr 119, poz. 772, Nr 120, poz. 779, Nr 122, poz. 796, Nr 171, poz. 1056, Nr 220, poz. 1431, Nr 228, poz. 1507, Nr 231, poz. 1547 i Nr 234, poz. 1571, z 2009 r. Nr 26, poz. 156, Nr 67, poz. 571, Nr 69, poz. 592 i 593, Nr 131, poz. 1075, Nr 179, poz. 1676 oraz z 2010 r. Nr 3, poz. 13, Nr 7, poz. 45 i Nr 40, poz. 229.

- nia do zapłaty, zawierającego ostrzeżenie o zamiarze przekazania danych do biura, z podaniem firmy i adresu siedziby tego biura.
2. W przypadku określonym w ust. 1 wierzyciel może przekazać do biura wyłącznie informacje gospodarcze dotyczące:
 - 1) siebie – określone w art. 2 ust. 1 pkt 1 albo 3;
 - 2) dłużnika będącego konsumentem – określone w art. 2 ust. 1 pkt 2;
 - 3) zobowiązania – określone w art. 2 ust. 1 pkt 4.
 3. Jeżeli przekazane informacje gospodarcze o zobowiązaniu dłużnika będącego konsumentem dotyczące:
 - 1) wierzyciela – nie zawierają co najmniej danych określonych w art. 2 ust. 1 pkt 1 lit. a, b i d albo pkt 3 lit. d–f,
 - 2) dłużnika będącego konsumentem – nie zawierają co najmniej danych określonych w art. 2 ust. 1 pkt 2 lit a i c,
 - 3) zobowiązania – nie zawierają co najmniej danych określonych w art. 2 ust. 1 pkt 4 lit. a, c, d, f i g– biuro zwraca je przekazującemu wierzycielowi w celu uzupełnienia.
 4. Biuro nie przyjmuje informacji gospodarczej o zobowiązaniu dłużnika będącego konsumentem:
 - 1) przekazanej niezgodnie z ust. 1 lub
 - 2) przekraczającej zakres określony w ust. 2.

Art. 15.

1. Wierzyciel może przekazać do biura informacje gospodarcze o zobowiązaniu dłużnika niebędącego konsumentem wyłącznie wówczas, gdy są spełnione łącznie następujące warunki:
 - 1) zobowiązanie powstało w związku z określonym stosunkiem prawnym, w szczególności z tytułu umowy związanej z wykonywaniem działalności gospodarczej;
 - 2) łączna kwota wymagalnych zobowiązań dłużnika niebędącego konsumentem wobec wierzyciela wynosi co najmniej 500 złotych oraz są one wymagalne od co najmniej 60 dni;
 - 3) upłynął co najmniej miesiąc od wysłania przez wierzyciela listem poleconym albo doręczenia dłużnikowi niebędącemu konsumentem do rąk własnych, na adres do doręczeń wskazany przez dłużnika niebędącego konsumentem, a jeżeli nie wskazał takiego adresu – na adres siedziby dłużnika lub miejsca wykonywania działalności gospodarczej, wezwania do zapłaty, zawierającego ostrzeżenie o zamiarze przekazania danych do biura, z podaniem firmy i adresu siedziby tego biura.
2. W przypadku określonym w ust. 1 wierzyciel może przekazać do biura wyłącznie informacje gospodarcze dotyczące:
 - 1) siebie – określone w art. 2 ust. 1 pkt 1 albo 3;
 - 2) dłużnika niebędącego konsumentem – określone w art. 2 ust. 1 pkt 1 albo 3;
 - 3) wspólników dłużnika będącego spółką osobową – określone w art. 2 ust. 1 pkt 1, 2 lub 3;
 - 4) akcjonariusza lub wspólnika dłużnika będącego jednoosobową spółką akcyjną lub spółką z ograniczoną odpowiedzialnością – określone w art. 2 ust. 1 pkt 1 albo 3;

- 5) zobowiązania – określone w art. 2 ust. 1 pkt 4.
3. Jeżeli przekazane informacje gospodarcze o zobowiązaniu dłużnika niebędącego konsumentem dotyczące:
- 1) wierzyciela – nie zawierają co najmniej danych określonych w art. 2 ust. 1 pkt 1 lit. a, b i d albo pkt 3 lit. d–f,
 - 2) dłużnika niebędącego konsumentem – nie zawierają co najmniej danych określonych w art. 2 ust. 1 pkt 1 lit. a, b i d albo pkt 3 lit. d–f,
 - 3) zobowiązania – nie zawierają co najmniej danych określonych w art. 2 ust. 1 pkt 4 lit. a, c, d, f i g
- biuro zwraca je przekazującemu wierzycielowi w celu uzupełnienia.
4. Biuro nie przyjmuje informacji gospodarczej o zobowiązaniu dłużnika niebędącego konsumentem:
- 1) przekazanej niezgodnie z ust. 1 lub
 - 2) przekraczającej zakres określony w ust. 2.

Art. 16.

1. Poza przypadkami określonymi w art. 14 i 15, wierzyciel może przekazać do biura informacje gospodarcze o zobowiązaniu dłużnika, gdy są spełnione łącznie następujące warunki:
- 1) zobowiązanie zostało stwierdzone tytułem wykonawczym;
 - 2) upłynęło co najmniej 14 dni od wysłania przez wierzyciela listem poleconym albo doręczenia dłużnikowi do rąk własnych, na adres do doręczeń wskazany przez dłużnika, a jeżeli dłużnik nie wskazał takiego adresu – na adres miejsca zamieszkania, siedziby lub miejsca wykonywania działalności gospodarczej, pisma, zawierającego ostrzeżenie o zamiarze przekazania danych do biura z podaniem firmy i adresu siedziby tego biura;
 - 3) wierzyciel przekazał do biura informację określającą dane organu orzekającego, datę wydania i sygnaturę tytułu wykonawczego stwierdzającego to zobowiązanie.
2. W przypadku określonym w ust. 1 wierzyciel może przekazać do biura informacje gospodarcze dotyczące:
- 1) siebie – określone w art. 2 ust. 1 pkt 1, 2 albo 3;
 - 2) dłużnika będącego konsumentem – określone w art. 2 ust. 1 pkt 2;
 - 3) dłużnika niebędącego konsumentem – określone w art. 2 ust. 1 pkt 1 albo 3;
 - 4) współników dłużnika będącego spółką osobową – określone w art. 2 ust. 1 pkt 1, 2 lub 3;
 - 5) akcjonariusza lub współnika dłużnika będącego jednoosobową spółką akcyjną lub spółką z ograniczoną odpowiedzialnością – określone w art. 2 ust. 1 pkt 1 albo 3;
 - 6) zobowiązania – określone w art. 2 ust. 1 pkt 4.
3. Jeżeli przekazane informacje gospodarcze o zobowiązaniu dłużnika dotyczące:
- 1) wierzyciela – nie zawierają co najmniej danych określonych w art. 2 ust. 1 pkt 1 lit. a, b i d albo pkt 2 lit. a–c albo pkt 3 lit. d–f,
 - 2) dłużnika niebędącego konsumentem – nie zawierają co najmniej danych określonych w art. 2 ust. 1 pkt 1 lit. a, b i d albo pkt 3 lit. d–f,
 - 3) dłużnika będącego konsumentem – nie zawierają co najmniej danych określonych w art. 2 ust. 1 pkt 2 lit a i c,

- 4) zobowiązania – nie zawierają co najmniej danych określonych w art. 2 ust. 1 pkt 4 lit. a, c, d, f i g
– biuro zwraca je przekazującemu wierzycielowi w celu uzupełnienia.
4. Biuro nie przyjmuje informacji gospodarczej o zobowiązaniu dłużnika:
 - 1) przekazanej niezgodnie z ust. 2 lub
 - 2) przekraczającej zakres określony w ust. 3.
5. Wierzyciel przekazuje do biura informacje gospodarcze, o których mowa w art. 28 ust. 1 ustawy z dnia 7 września 2007 r. o pomocy osobom uprawnionym do alimentów na zasadach i w zakresie określonym w tej ustawie.
- <6. Wierzyciel przekazuje do biura informacje gospodarcze, o których mowa w art. 192 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej na zasadach i w zakresie określonym w tej ustawie.>**

Dodany ust. 6 w art. 16 wchodzi w życie z dn. 1.01.2012 r. (Dz. U. z 2011 r. Nr 149, poz. 887).

Art. 17.

1. Podmiot wobec którego posłużono się podrobionym lub cudzym dokumentem, w szczególności dokumentem potwierdzającym tożsamość lub zaświadczeniem o zatrudnieniu może przekazać do biura te informacje gospodarcze.
2. Podmiot, o którym mowa w ust. 1, może przekazać do biura wyłącznie informacje gospodarcze dotyczące:
 - 1) siebie – określone w art. 2 ust. 1 pkt 1, 2 albo 3;
 - 2) dokumentu – określone w art. 2 ust. 1 pkt 5.
3. Podmiot, o którym mowa w ust. 1, jest obowiązany poinformować osobę, której dokumentem tożsamości posłużono się, o zamiarze przekazania informacji gospodarczych o tym dokumencie do biura, z podaniem firmy i adresu siedziby tego biura.
4. Jeżeli przekazane informacje gospodarcze dotyczące:
 - 1) podmiotu, o którym mowa w ust. 1 – nie zawierają co najmniej danych określonych w art. 2 ust. 1 pkt 1 lit. a, b i d, pkt 2 lit. a–c lub pkt 3 lit. d–f,
 - 2) dokumentu – nie zawierają co najmniej danych określonych w art. 2 ust. 1 pkt 5 lit. a, b lub c oraz e– biuro zwraca je podmiotowi, o którym mowa w ust. 1, w celu uzupełnienia.
5. Biuro nie przyjmuje informacji gospodarczej dotyczącej posłużenia się wobec podmiotu, o którym mowa w ust. 1:
 - 1) przekazanej niezgodnie z ust. 1 lub
 - 2) przekraczającej zakres określony w ust. 2.

Art. 18.

1. Wierzyciel przekazuje do właściwego biura informacje gospodarcze o wywiązywaniu się ze zobowiązań, o których mowa w art. 14 ust. 1 pkt 1 lub art. 15 ust. 1 pkt 1:
 - 1) na wniosek podmiotu, którego dotyczy zobowiązanie, w terminie 14 dni od dnia złożenia wniosku przez ten podmiot;
 - 2) z własnej inicjatywy, za zgodą podmiotu, którego dotyczy to zobowiązanie, w terminie 14 dni od dnia wywiązania się z zobowiązania.
2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, zawiera informacje o firmie i adresie siedziby biura do którego wierzyciel przekazuje informacje gospodarcze.
3. Wierzyciel przekazuje informacje, o których mowa w ust. 1, jeżeli:

- 1) od chwili spełnienia świadczenia z tytułu zobowiązań, o których mowa w art. 14 ust. 1 pkt 1 lub art. 15 ust. 1 pkt 1, wobec tego wierzyciela upłynęło nie więcej niż 12 miesięcy;
 - 2) zobowiązania, o których mowa w art. 14 ust. 1 pkt 1 lub art. 15 ust. 1 pkt 1, zostały spełnione w terminie albo z opóźnieniem wynoszącym mniej niż 60 dni.
4. Wierzyciel przekazuje do biura informacje gospodarcze dotyczące:
- 1) siebie – określone w art. 2 ust. 1 pkt 1 lit. a, b oraz d albo pkt 3 lit. d–f;
 - 2) podmiotu, którego dotyczy zobowiązanie:
 - a) określone w art. 2 ust. 1 pkt 1 lit. a, b i d lub w pkt 3 lit. d–f – w przypadku dłużnika niebędącego konsumentem,
 - b) określone w art. 2 ust. 1 pkt 2 lit. a i c – w przypadku dłużnika będącego konsumentem;
 - 3) łącznej kwoty i waluty zobowiązań, o których mowa w art. 14 ust. 1 pkt 1 lub art. 15 ust. 1 pkt 1, wymagalnych w okresie ostatnich 12 miesięcy przed dniem przekazania ich do biura informacji gospodarczej;
 - 4) kwoty, waluty, daty wymagalności oraz daty spełnienia zobowiązań, o których mowa w art. 14 ust. 1 pkt 1 lub art. 15 ust. 1 pkt 1, które w okresie ostatnich 12 miesięcy przed dniem przekazania informacji gospodarczych zostały spełnione w terminie albo z opóźnieniem wynoszącym mniej niż 60 dni.
5. W przypadku zobowiązań o charakterze ratalnym za wywiązywanie się z zobowiązań w rozumieniu ust. 1 uważa się także spłatę w pełnej wysokości wszystkich dotychczas wymagalnych rat zobowiązania.
6. Jeżeli przekazane informacje gospodarcze nie zawierają danych określonych w ust. 4, biuro zwraca je przekazującemu wierzycielowi w celu uzupełnienia.

Art. 19.

Wierzyciel, przekazując do biura informacje gospodarcze, może zastrzec, aby biuro nie ujawniało dotyczących go informacji gospodarczych, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 1 lit. a–g albo pkt 3 lit. a–i.

Art. 20.

Wierzyciel jest obowiązany niezwłocznie, jednak nie później niż w terminie 14 dni od dnia trwałego zaprzestania wykonywania działalności gospodarczej, rozwiązać umowę, o której mowa w art. 12 ust. 1.

Rozdział 4

Przechowywanie, ujawnianie, aktualizacja i usuwanie informacji gospodarczych

Art. 21.

1. Biuro ujawnia tylko aktualne informacje gospodarcze.
2. Biuro dokonuje aktualizacji informacji gospodarczych na wniosek wierzyciela, nie później niż w terminie 7 dni od dnia otrzymania wniosku.
3. Biuro może przechowywać informacje gospodarcze dotyczące dłużników niebędących konsumentami w brzmieniu sprzed dokonania ich aktualizacji. Informa-

cje te stanowią informacje archiwalne i mogą być przetwarzane dla celów statystycznych.

4. Biuro może przechowywać następujące informacje archiwalne:
 - 1) o dłużniku niebędącym konsumentem w zakresie:
 - a) formy prawnej,
 - b) głównego przedmiotu wykonywanej działalności gospodarczej,
 - c) siedziby lub miejsca wykonywania działalności – wyłącznie kod pocztowy;
 - 2) o zobowiązaniu pieniężnym w zakresie:
 - a) kwoty i waluty,
 - b) określenia głównego przedmiotu wykonywanej działalności gospodarczej,
 - c) kwoty zaległości,
 - d) daty powstania zaległości,
 - e) daty aktualizacji lub usunięcia danych o zobowiązaniu.
5. Biuro przechowuje informacje archiwalne przez okres nie dłuższy niż 10 lat od dnia, kiedy informacje te stały się informacjami archiwalnymi.

Art. 22.

1. Biuro ujawnia informacje gospodarcze w formach określonych w regulaminie, w szczególności w drodze teletransmisji. Ujawnianie informacji gospodarczych przez biuro jest odpłatne. Wysokość opłat określa cennik uchwalany przez zarząd biura.
2. Biuro ujawnia wszystkie posiadane informacje gospodarcze w zakresie objętym wnioskiem, z zastrzeżeniem ust. 3–5 i art. 19.
3. Biuro ujawnia informacje gospodarcze o zobowiązaniach dłużników będących konsumentami oraz dotyczące posłużenia się podrobionym lub cudzym dokumentem wyłącznie:
 - 1) wierzycielom, którzy zawarli z biurem umowę, o której mowa w art. 12 ust. 1;
 - 2) innym biurom oraz instytucjom, o których mowa w art. 9 lub w art. 13, w celu realizacji złożonych wniosków o ujawnienie informacji;
 - 3) podmiotom, o których mowa w art. 25 ust. 1.
4. Biuro na żądanie wierzyciela, który przekazał informacje gospodarcze, wstrzymuje na czas określony ujawnianie tych informacji.
5. Ujawniając informacje gospodarcze podmiotom innym niż określone w ust. 3, biuro informuje te podmioty o obowiązkach określonych w art. 26.

Art. 23.

Każdy ma prawo dostępu do dotyczących go informacji gospodarczych przechowywanych przez biuro, przekazanych zgodnie z art. 14–18. Dostęp w zakresie informacji gospodarczych dotyczących dłużników będących konsumentami jest bezpłatny, jeżeli następuje nie częściej niż raz na 6 miesięcy. W pozostałych przypadkach dostęp podlega opłacie zgodnie z obowiązującym w biurze cennikiem, nie wyższej niż 0,5 % minimalnego wynagrodzenia za pracę ustalonego na podstawie przepisów ustawy z dnia 10 października 2002 r. o minimalnym wynagrodzeniu za pracę (Dz. U. Nr 200, poz. 1679, z 2004 r. Nr 240, poz. 2407 oraz z 2005 r. Nr 157, poz. 1314).

Art. 24.

1. Podmiot, który zawarł z biurem umowę o ujawnianie informacji gospodarczych, może wystąpić do biura o ujawnienie informacji gospodarczych o zobowiązaniach dłużnika będącego konsumentem, jeżeli posiada jego upoważnienie. Upoważnienie jest ważne nie dłużej niż 30 dni od dnia jego udzielenia.
2. Podmiot, o którym mowa w ust. 1, może odmówić zawarcia umowy, o której mowa w art. 14 ust. 1 pkt 1, lub zawrzeć taką umowę na warunkach mniej korzystnych, w szczególności przez żądanie zabezpieczenia wierzytelności wynikających z tej umowy:
 - 1) w przypadku gdy dłużnik będący konsumentem odmówi udzielenia upoważnienia, o którym mowa w ust. 1, lub
 - 2) na podstawie informacji gospodarczych otrzymanych od biura lub danych udostępnionych przez instytucje utworzone na podstawie art. 105 ust. 4 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe lub przez instytucje, o których mowa w art. 9, w terminie 3 dni roboczych od dnia ich otrzymania.

Art. 25.

1. Do otrzymywania informacji gospodarczych są uprawnieni:
 - 1) Prokurator Generalny – w związku z toczącym się przeciwko osobie fizycznej postępowaniem karnym lub karnym skarbowym albo w związku z wykonaniem wniosku o udzielenie pomocy prawnej pochodzącego od państwa obcego, które na mocy ratyfikowanej umowy międzynarodowej wiążącej Rzeczpospolitą Polską ma prawo występować o udzielenie informacji, albo w związku z toczącym się postępowaniem karnym lub karnym skarbowym o przestępstwo lub przestępstwo skarbowe popełnione w związku z działaniem osoby prawnej lub jednostki organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej;
 - 2) Szef Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego – na zasadach i w trybie określonym w art. 34 ustawy z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu (Dz. U. z 2010 r. Nr 29, poz. 154);
 - 3) Komendant Główny Policji – na zasadach i w trybie określonym w art. 20 ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2007 r. Nr 43, poz. 277, z późn. zm.⁸⁾);
 - 4) Szef Biura Ochrony Rządu – jeżeli jest to konieczne do wykonywania obowiązków przewidzianych w ustawie z dnia 16 marca 2001 r. o Biurze Ochrony Rządu (Dz. U. z 2004 r. Nr 163, poz. 1712, z późn. zm.⁹⁾);
 - 5) Generalny Inspektor Kontroli Skarbowej – w zakresie niezbędnym do wykonywania zadań określonych w ustawie z dnia 28 września 1991 r. o kontroli skarbowej (Dz. U. z 2004 r. Nr 8, poz. 65, z późn. zm.¹⁰⁾);

⁸⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2007 r. Nr 57, poz. 390, Nr 120, poz. 818, Nr 140, poz. 981 i Nr 165, poz. 1170, z 2008 r. Nr 86, poz. 521, Nr 171, poz. 1065 i Nr 237, poz. 1651, z 2009 r. Nr 22, poz. 120, Nr 62, poz. 504, Nr 85, poz. 716, Nr 97, poz. 803, Nr 98, poz. 817, Nr 115, poz. 959, Nr 157, poz. 1241, Nr 168, poz. 1323, Nr 195, poz. 1502, Nr 201, poz. 1540, Nr 206, poz. 1589 i Nr 223, poz. 1777 oraz z 2010 r. Nr 34, poz. 190.

⁹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 210, poz. 2135, z 2006 r. Nr 104, poz. 708 i 711, z 2008 r. Nr 66, poz. 402 oraz z 2009 r. Nr 22, poz. 120 i Nr 85, poz. 716.

- 6) Generalny Inspektor Informacji Finansowej – w zakresie niezbędnym do wykonywania zadań określonych w ustawie z dnia 16 listopada 2000 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu (Dz. U. z 2010 r. Nr 46, poz. 276);
- 7) naczelnicy urzędów skarbowych i dyrektorzy izb skarbowych – w związku z toczącym się przeciwko osobie fizycznej postępowaniem karnym lub karnym skarbowym albo w związku z toczącym się postępowaniem karnym lub karnym skarbowym o przestępstwo lub przestępstwo skarbowe popełnione w związku z działaniem osoby prawnej lub jednostki organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej oraz w zakresie niezbędnym do prowadzenia postępowań i kontroli na podstawie przepisów prawa celnego i podatkowego;
- 8) dyrektorzy urzędów kontroli skarbowej – w zakresie niezbędnym do przeprowadzenia postępowania kontrolnego określonego w ustawie, o której mowa w pkt 5;
- 9) Przewodniczący Komisji Nadzoru Finansowego – w zakresie nadzoru wykonywanego przez Komisję Nadzoru Finansowego, o której mowa w ustawie z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym (Dz. U. Nr 157, poz. 1119, z późn. zm.¹¹⁾);
- 10) Prezes Najwyższej Izby Kontroli – w zakresie informacji o przedsiębiorcach, jeżeli jest to niezbędne do przeprowadzenia postępowania kontrolnego określonego w ustawie z dnia 23 grudnia 1994 r. o Najwyższej Izbie Kontroli (Dz. U. z 2007 r. Nr 231, poz. 1701 oraz z 2008 r. Nr 209, poz. 1315, Nr 225, poz. 1502 i Nr 227, poz. 1505);
- 11) Szef Centralnego Biura Antykorupcyjnego – w zakresie realizacji zadań określonych w ustawie z dnia 9 czerwca 2006 r. o Centralnym Biurze Antykorupcyjnym (Dz. U. Nr 104, poz. 708, z późn. zm.¹²⁾);
- 12) Komendant Główny Straży Granicznej – na zasadach i w trybie określonym w art. 10a ustawy z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej (Dz. U. z 2005 r. Nr 234, poz. 1997, z późn. zm.¹³⁾);
- 13) sądy – w związku z toczącymi się przed nimi postępowaniami;
- 14) dyrektorzy izb celnych – w związku z toczącym się przeciwko osobie fizycznej postępowaniem karnym lub karnym skarbowym albo w związku z toczącym się postępowaniem karnym lub karnym skarbowym o przestępstwo lub przestępstwo skarbowe popełnione w związku z działaniem osoby

¹⁰⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 64, poz. 594, Nr 91, poz. 868, Nr 171, poz. 1800 i Nr 173, poz. 1808, z 2005 r. Nr 124, poz. 1042, Nr 132, poz. 1110 i Nr 183, poz. 1537, z 2006 r. Nr 66, poz. 470, Nr 104, poz. 708 i 711, Nr 157, poz. 1119, Nr 191, poz. 1413 i Nr 217, poz. 1590, z 2007 r. Nr 171, poz. 1207, z 2008 r. Nr 110, poz. 707, Nr 209, poz. 1318 i Nr 227, poz. 1505, z 2009 r. Nr 18, poz. 97, Nr 85, poz. 716, Nr 166, poz. 1317 i Nr 201, poz. 1540 oraz z 2010 r. Nr 76, poz. 492.

¹¹⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2007 r. Nr 42, poz. 272 i Nr 49, poz. 328, z 2008 r. Nr 209, poz. 1317, Nr 228, poz. 1507 i Nr 231, poz. 1546 oraz z 2009 r. Nr 42, poz. 341, Nr 77, poz. 649 i Nr 165, poz. 1316.

¹²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2006 r. Nr 158, poz. 1122 i Nr 218, poz. 1592, z 2007 r. Nr 25, poz. 162, z 2008 r. Nr 171, poz. 1056 oraz z 2009 r. Nr 18, poz. 97, Nr 85, poz. 716, Nr 105, poz. 880 i Nr 157, poz. 1241.

¹³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2006 r. Nr 104, poz. 708 i 711 i Nr 170, poz. 1218, z 2007 r. Nr 57, poz. 390 i Nr 82, poz. 558, z 2008 r. Nr 86, poz. 521, Nr 195, poz. 1199, Nr 216, poz. 1367 i Nr 227, poz. 1505 oraz z 2009 r. Nr 22, poz. 120, Nr 85, poz. 716, Nr 98, poz. 817, Nr 157, poz. 1241, Nr 168, poz. 1323 i Nr 201, poz. 1540.

prawnej lub jednostki organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej oraz w zakresie niezbędnym do prowadzenia postępowań i kontroli na podstawie przepisów prawa celnego i podatkowego;

15) komornicy – w związku z prowadzonymi przez nich postępowaniami.

2. Za każdorazowe udostępnienie informacji gospodarczych podmiotom wymienionym w ust. 1 biuro pobiera opłatę zgodnie z obowiązującym w tym biurze cennikiem, nie wyższą niż 0,5 % minimalnego wynagrodzenia za pracę ustalonego na podstawie przepisów ustawy z dnia 10 października 2002 r. o minimalnym wynagrodzeniu za pracę.

Art. 26.

1. Podmiot, który otrzymał informacje gospodarcze od biura, jest obowiązany usunąć je w terminie 90 dni od dnia ich otrzymania. Obowiązek ten dotyczy również biura w zakresie informacji gospodarczych otrzymanych od innego biura.
2. Podmiot, który otrzymał od biura informacje gospodarcze dotyczące dłużnika będącego konsumentem, nie może ich ujawnić innym osobom. Nie dotyczy to ujawniania przez biuro informacji gospodarczych otrzymanych od innego biura.
3. Przepisów ust. 1 i ust. 2 zdania pierwszego nie stosuje się do podmiotów wymienionych w art. 25 ust. 1.
4. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do instytucji ustawowo obowiązanych do oceny ryzyka kredytowego lub operacyjnego.

Art. 27.

1. Biuro jest obowiązane prowadzić rejestr zapytań. Każdy ma prawo uzyskania informacji z rejestru zapytań w zakresie dotyczącym ujawniania jego danych, z zastrzeżeniem ust. 4.
2. Rejestr zapytań obejmuje następujące informacje:
 - 1) datę ujawnienia informacji gospodarczych;
 - 2) oznaczenie podmiotu, któremu ujawniono informacje gospodarcze;
 - 3) wskazanie ujawnionych danych.
3. Informacje, o których mowa w ust. 2, są przechowywane w rejestrze zapytań przez okres 12 miesięcy od dnia ujawnienia informacji gospodarczych przez biuro.
4. Nie podaje się informacji o złożeniu zapytania do rejestru zapytań, jeżeli z zapytaniem wystąpiły podmioty, o których mowa w art. 25 ust. 1.
5. W przypadku dłużników będących konsumentami oraz podmiotów, o których mowa w art. 25 ust. 1, uzyskanie informacji z rejestru zapytań jest bezpłatne, jeżeli następuje nie częściej niż raz na 6 miesięcy. W pozostałych przypadkach uzyskanie informacji z rejestru zapytań podlega opłacie zgodnie z obowiązującym w biurze cennikiem, nie wyższej niż 0,5 % minimalnego wynagrodzenia za pracę ustalonego na podstawie przepisów ustawy z dnia 10 października 2002 r. o minimalnym wynagrodzeniu za pracę.

Art. 28.

[1. Biuro jest uprawnione do otrzymywania danych ze zbioru PESEL na zasadach określonych w ustawie z dnia 10 kwietnia 1974 r. o ewidencji ludności i dowodach osobistych (Dz. U. z 2006 r. Nr 139, poz. 993, z późn. zm.¹⁴⁾].

<1. Biuro jest uprawnione do otrzymywania danych z rejestru PESEL na zasadach określonych w ustawie z dnia 24 września 2010 r. o ewidencji ludności (Dz. U. Nr 217, poz. 1427).>

2. W przypadku stwierdzenia niezgodności między informacją gospodarczą otrzymaną od wierzyciela a danymi otrzymanymi ze zbioru PESEL, biuro niezwłocznie:

- 1) wstrzymuje ujawnianie tej informacji gospodarczej;
- 2) powiadamia o niezgodności wierzyciela, od którego otrzymało informację gospodarczą.

nowe brzmienie ust. 1 w art. 28 wchodzi w życie z dn. 1.08.2011 r. (Dz. U. z 2010 r. Nr 217, poz. 1427)

Art. 29.

1. W przypadku:

- 1) częściowego lub całkowitego wykonania zobowiązania albo jego wygaśnięcia,
- 2) powzięcia przez wierzyciela, który zawarł z biurem umowę, o której mowa w art. 12 ust. 1, wiadomości o odzyskaniu przez osobę uprawnioną utraconego dokumentu, którym posłużyła się osoba nieuprawniona,
- 3) powzięcia wiarygodnej informacji, że przekazane informacje gospodarcze są nieprawdziwe,
- 4) powzięcia wiarygodnej informacji o zmianie innych informacji gospodarczych przekazanych przez wierzyciela do biura, zgodnie z art. 14–18

– wierzyciel jest obowiązany niezwłocznie, nie później niż w terminie 14 dni od dnia powzięcia tych informacji, wystąpić do biura, któremu przekazał dane o zobowiązaniu lub o posłużeniu się cudzym dokumentem, z żądaniem aktualizacji informacji gospodarczych, przekazując do biura aktualne dane.

2. W przypadku stwierdzenia faktu nieistnienia zobowiązania wierzyciel jest obowiązany niezwłocznie, nie później niż w terminie 14 dni od dnia powzięcia tej informacji, wystąpić do biura, któremu przekazał dane o zobowiązaniu, z żądaniem usunięcia informacji gospodarczych dotyczących tego zobowiązania.
3. W przypadku zbycia wierzytelności zbywca jest zwolniony z obowiązków określonych w ust. 1 i 2 z chwilą przekazania do biura informacji o zbyciu wierzytelności.
4. W przypadku, o którym mowa w ust. 3, biuro usuwa informacje gospodarcze dotyczące zbytej wierzytelności po upływie 14 dni od dnia otrzymania tej informacji, chyba że przed upływem tego terminu nabywca wierzytelności dokona aktualizacji informacji w zakresie dotyczącym danych wierzyciela. Z chwilą dokonania aktualizacji obowiązki określone w ust. 1 i 2 przechodzą na nabywcę.

¹⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2006 r. Nr 144, poz. 1043, z 2007 r. Nr 21, poz. 125, z 2008 r. Nr 70, poz. 416, Nr 171, poz. 1056, Nr 195, poz. 1198 i Nr 220, poz. 1414 oraz z 2009 r. Nr 22, poz. 120, Nr 39, poz. 306, Nr 69, poz. 595 i Nr 223, poz. 1777.

Art. 30.

1. Na wniosek dłużnika wierzyciel, który przekazał informacje gospodarcze do biura, jest obowiązany do ich uzupełnienia, uaktualnienia, sprostowania lub usunięcia, jeżeli są one niekompletne, nieaktualne, nieprawdziwe lub zostały udostępnione lub są przechowywane z naruszeniem ustawy.
2. Na wniosek dłużnika wierzyciel, który przekazał informacje gospodarcze do biura, informuje podmiot, który otrzymał informacje gospodarcze od biura, o uzupełnieniu, uaktualnieniu, sprostowaniu lub usunięciu danych dłużnika.

Art. 31.

Biuro usuwa informacje gospodarcze:

- 1) na wniosek wierzyciela, nie później niż w terminie 7 dni od dnia złożenia wniosku;
- 2) przed zaprzestaniem wykonywania działalności gospodarczej przez biuro, informując o tym wierzycieli związanych z biurem umową, o której mowa w art. 12 ust. 1;
- 3) przekazane przez wierzyciela, z którym wygasła albo została rozwiązana umowa, o której mowa w art. 12 ust. 1;
- 4) przekazane przez wierzyciela, który po ich przekazaniu do biura został wykreślony z właściwego rejestru albo ewidencji lub trwale zaprzestał wykonywania działalności gospodarczej;
- 5) dotyczące posłużenia się podrobionym lub cudzym dokumentem – po upływie 10 lat, licząc od końca roku, w którym biuro otrzymało te informacje;
- 6) na podstawie uzasadnionej informacji o nieistnieniu zobowiązania;
- 7) na podstawie uzasadnionej informacji o wygaśnięciu zobowiązania, jeżeli dane dotyczą dłużnika będącego konsumentem;
- 8) po upływie 3 lat od ich ostatniej aktualizacji, nie później niż po upływie 10 lat od dnia ich przekazania przez wierzyciela.

Rozdział 5**Nadzór nad biurami****Art. 32.**

1. Nadzór nad biurem sprawuje minister właściwy do spraw gospodarki w zakresie zgodności wykonywanej działalności gospodarczej z ustawą i regulaminem.
2. Nadzór nie obejmuje kontroli prawidłowości przetwarzania przez biuro danych osobowych.

Art. 33.

1. Osoba upoważniona przez ministra właściwego do spraw gospodarki, zwana dalej „kontrolującym”, w celu ustalenia stanu faktycznego może przeprowadzić kontrolę działalności gospodarczej biura.
2. Kontrolujący przeprowadza czynności kontrolne po okazaniu legitymacji służbowej oraz doręczeniu upoważnienia do przeprowadzenia kontroli.
3. Kontrolujący podlega wyłączeniu z kontroli, jeżeli wyniki kontroli mogą oddziaływać na jego prawa lub obowiązki, na prawa lub obowiązki jego małżonka albo

osoby pozostającej z nim faktycznie we wspólnym pożyciu, krewnych i powinowatych do drugiego stopnia bądź osób związanych z nim z tytułu przysposobienia, opieki bądź kurateli. Powody wyłączenia kontrolującego trwają także po ustaniu małżeństwa, przysposobienia, opieki albo kurateli.

4. Kontrolujący może być wyłączony z kontroli w każdym czasie, jeżeli zachodzą uzasadnione wątpliwości co do jego bezstronności.
5. Z wnioskiem o wyłączenie kontrolującego z przeprowadzenia kontroli może wystąpić kontrolujący lub osoba upoważniona do reprezentowania biura. O wyłączeniu albo odmowie wyłączenia kontrolującego z przeprowadzenia kontroli rozstrzyga minister właściwy do spraw gospodarki.

Art. 34.

Kontrolujący jest uprawniony do:

- 1) wstępu do obiektów i pomieszczeń biura;
- 2) wglądu do wszelkich dokumentów, nośników informacji lub innych materiałów dowodowych związanych z działalnością gospodarczą biura;
- 3) przeprowadzania oględzin obiektów i składników majątkowych;
- 4) żądania ustnych lub pisemnych wyjaśnień od osoby upoważnionej do reprezentowania biura lub innych pracowników biura;
- 5) żądania od osoby upoważnionej do reprezentowania biura sporządzenia, na koszt biura, uwierzytelnionych kopii, odpisów lub wyciągów z dokumentów, jak również zestawień i obliczeń dokonanych na podstawie dokumentów;
- 6) korzystania z pomocy biegłych i specjalistów;
- 7) zabezpieczenia materiałów dowodowych;
- 8) dostępu do informacji prawnie chronionych, z zastrzeżeniem przepisów ustawy z dnia 5 sierpnia 2010 r. o ochronie informacji niejawnych (Dz. U. Nr 182, poz. 1228).

Art. 35.

1. Kontrolujący dokonuje ustaleń stanu faktycznego na podstawie zebranego w toku kontroli materiału dowodowego.
2. Kontrolujący jest uprawniony do zabezpieczenia materiału dowodowego przez:
 - 1) oddanie na przechowanie, za pokwitowaniem, osobie upoważnionej do reprezentowania biura;
 - 2) przechowanie w biurze w oddzielnym zamkniętym i opieczętowanym pomieszczeniu.
3. O zwolnieniu zabezpieczonego materiału dowodowego decyduje kontrolujący.

Art. 36.

1. Z ustnych wyjaśnień udzielanych kontrolującemu przez osobę upoważnioną do reprezentowania biura lub innych pracowników biura kontrolujący sporządza notatkę, którą podpisuje kontrolujący i osoba udzielająca wyjaśnień.
2. Osoba udzielająca wyjaśnień może odmówić podpisania notatki, jeżeli nie zgadza się z jej treścią w całości, lub podpisać z jednoczesnym zgłoszeniem zastrzeżeń i podaniem, w jakiej części kwestionuje jej treść.

3. Osoba upoważniona do reprezentowania biura lub inny pracownik biura może odmówić udzielenia kontrolującemu wyjaśnień jedynie w przypadkach, gdy wyjaśnienia mogą dotyczyć faktów lub okoliczności, których ujawnienie mogłoby narazić na odpowiedzialność karną bądź majątkową wezwanego do złożenia wyjaśnień, a także jego małżonka lub osobę pozostającą z nim faktycznie we wspólnym pożyciu, krewnych i powinowatych do drugiego stopnia bądź osoby związane z nim z tytułu przysposobienia, opieki albo kurateli.

Art. 37.

Kontrolujący informuje osobę upoważnioną do reprezentowania biura o ustaleniach dokonanych w toku przeprowadzonej kontroli, w tym wskazuje na ujawnione nieprawidłowości i uchybienia w działalności gospodarczej biura.

Art. 38.

Osoba upoważniona do reprezentowania biura jest obowiązana zapewnić kontrolującemu warunki niezbędne do sprawnego przeprowadzania kontroli.

Art. 39.

1. Z przeprowadzonej kontroli kontrolujący sporządza protokół kontroli.
2. Protokół kontroli sporządza się w dwóch jednobrzmiących egzemplarzach, z których jeden otrzymuje osoba upoważniona do reprezentowania biura.
3. Protokół kontroli podpisuje kontrolujący i osoba upoważniona do reprezentowania biura.

Art. 40.

1. Protokół kontroli powinien zawierać:
 - 1) oznaczenie biura, adres siedziby biura i numer w rejestrze przedsiębiorców w Krajowym Rejestrze Sądowym oraz imię i nazwisko osoby upoważnionej do reprezentowania biura;
 - 2) datę rozpoczęcia i zakończenia kontroli, z uwzględnieniem przerw w kontroli;
 - 3) imię i nazwisko kontrolującego;
 - 4) określenie zakresu kontroli i okresu działalności gospodarczej biura objętego kontrolą;
 - 5) wskazanie ustaleń dokonanych w toku przeprowadzonej kontroli na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego;
 - 6) pouczenie o prawie, sposobie i terminie zgłoszenia zastrzeżeń lub wyjaśnień do ustaleń zawartych w protokole kontroli;
 - 7) pouczenie o prawie odmowy podpisania protokołu kontroli;
 - 8) podpisy kontrolującego i osoby upoważnionej do reprezentowania biura albo podpis kontrolującego i adnotację o odmowie podpisania protokołu kontroli przez osobę upoważnioną do reprezentowania biura oraz miejsce i datę podpisania tego protokołu.
2. Zebrany w trakcie kontroli materiał dowodowy stanowi akta kontroli.
3. Akta kontroli stanowią załącznik do egzemplarza protokołu kontroli przeznaczonego dla kontrolującego.

Art. 41.

Przed podpisaniem protokołu kontroli osoba upoważniona do reprezentowania biura ma prawo zgłoszenia pisemnych zastrzeżeń do ustaleń zawartych w protokole kontroli w terminie 7 dni roboczych od dnia otrzymania tego protokołu.

Art. 42.

1. Osoba upoważniona do reprezentowania biura może odmówić podpisania protokołu kontroli, składając kontrolującemu, w terminie 7 dni roboczych od dnia otrzymania protokołu kontroli, pisemne wyjaśnienie przyczyn odmowy.
2. Odmowa podpisania protokołu kontroli przez osobę upoważnioną do reprezentowania biura nie stanowi przeszkody do podpisania protokołu kontroli przez kontrolującego.

Art. 43.

1. W razie stwierdzenia w wyniku kontroli naruszenia przepisów ustawy lub regulaminu, minister właściwy do spraw gospodarki, w drodze decyzji, nakazuje usunięcie nieprawidłowości, określając termin ich usunięcia.
2. Jeżeli biuro nie usunie nieprawidłowości w wyznaczonym terminie, minister właściwy do spraw gospodarki może nałożyć na biuro karę pieniężną w wysokości nieprzekraczającej 120 000 złotych, określając ponowny termin usunięcia nieprawidłowości.
3. Jeżeli biuro nie usunie nieprawidłowości w terminie, o którym mowa w ust. 2, mimo nałożenia kary pieniężnej, minister właściwy do spraw gospodarki wydaje decyzję o zakazie wykonywania działalności gospodarczej przez biuro.
4. Prawomocna decyzja, o której mowa w ust. 3, powoduje rozwiązanie spółki, w formie której jest prowadzone biuro.

Art. 44.

Do kontroli działalności gospodarczej biura stosuje się przepisy rozdziału 5 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej.

**Rozdział 6
Przepisy karne****Art. 45.**

Kto prowadzi działalność będącą przedmiotem działalności gospodarczej biura bez zatwierdzenia regulaminu, podlega grzywnie do 5 000 000 złotych albo karze pozbawienia wolności do lat 3, albo obu tym karom łącznie.

Art. 46.

Kto, prowadząc działalność zarobkową, wbrew warunkom określonym w ustawie używa w swoim oznaczeniu lub w reklamie wyrazów „biuro informacji gospodarczej” lub skrótu „BIG”, podlega grzywnie do 5 000 000 złotych albo karze pozbawienia wolności do lat 3, albo obu tym karom łącznie.

Art. 47.

Kto, będąc wierzycielem, w przypadku:

- 1) całkowitego wykonania zobowiązania albo jego wygaśnięcia,
- 2) stwierdzenia faktu nieistnienia zobowiązania,
- 3) powzięcia przez wierzyciela, który zawarł z biurem umowę, o której mowa w art. 12 ust. 1, wiadomości o odzyskaniu przez osobę utraconego dokumentu, o którym mowa w art. 17

– niezwłocznie, nie później niż w terminie 14 dni, nie zażądał aktualizacji informacji od biura, któremu przekazał dane o zobowiązaniu lub o posłużeniu się cudzym dokumentem, podlega grzywnie do 30 000 złotych.

Art. 48.

1. Kto przekazuje do biura nieprawdziwą informację gospodarczą, podlega grzywnie do 30 000 złotych.
2. Tej samej karze podlega, kto nie usunął informacji gospodarczej w terminie 90 dni od dnia jej otrzymania od biura lub ujawnił niezgodnie z przepisami ustawy informację gospodarczą osobom trzecim.

Art. 49.

Kto, będąc wierzycielem, w przypadku trwałego zaprzestania wykonywania działalności gospodarczej nie rozwiązuje umowy, o której mowa w art. 12 ust. 1, w terminie 14 dni od dnia trwałego zaprzestania wykonywania działalności gospodarczej, podlega grzywnie do 30 000 złotych.

Art. 50.

Kto występuje do biura o ujawnienie informacji gospodarczych bez upoważnienia osoby, której informacje dotyczą, jeżeli takie upoważnienie jest wymagane przepisami ustawy, podlega grzywnie do 30 000 złotych.

Art. 51.

Kto, będąc obowiązany do udostępniania informacji gospodarczych, ujawnia nieprawdziwe lub nieaktualne dane, podlega grzywnie do 30 000 złotych.

Rozdział 7**Zmiany w przepisach obowiązujących, przepisy przejściowe i końcowe****Art. 52.**

W ustawie z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2006 r. Nr 89, poz. 625, z późn. zm.¹⁵⁾) art. 62a otrzymuje brzmienie:

„Art. 62a. Przedsiębiorstwo energetyczne może udostępniać dane o odbiorcy na zasadach i w trybie określonym w ustawie z dnia 9 kwietnia

¹⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2006 r. Nr 104, poz. 708, Nr 158, poz. 1123 i Nr 170, poz. 1217, z 2007 r. Nr 21, poz. 124, Nr 52, poz. 343, Nr 115, poz. 790 i Nr 130, poz. 905, z 2008 r. Nr 180, poz. 1112 i Nr 227, poz. 1505, z 2009 r. Nr 3, poz. 11, Nr 69, poz. 586, Nr 165, poz. 1316 i Nr 215, poz. 1664 oraz z 2010 r. Nr 21, poz. 104.

2010 r. o udostępnianiu informacji gospodarczych i wymianie danych gospodarczych (Dz. U. Nr 81, poz. 530).”.

Art. 53.

W ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (Dz. U. z 2002 r. Nr 72, poz. 665, z późn. zm.¹⁶⁾) w art. 105 wprowadza się następujące zmiany:

1) ust. 4a otrzymuje brzmienie:

„4a. Instytucje utworzone na podstawie ust. 4 mogą udostępniać, z zastrzeżeniem ust. 4a¹ i 4a², biurom informacji gospodarczej działającym na podstawie ustawy z dnia 9 kwietnia 2010 r. o udostępnianiu informacji gospodarczych i wymianie danych gospodarczych (Dz. U. Nr 81, poz. 530) dane w drodze teletransmisji.”,

2) po ust. 4a dodaje się ust. 4a¹ i 4a² w brzmieniu:

„4a¹. Udostępnianie danych na podstawie ust. 4a może nastąpić, jeżeli wierzyciel występujący o udostępnienie tych danych uzyskał pisemne upoważnienie osoby, której dotyczą te dane. Upoważnienie określa zakres danych przeznaczonych do udostępnienia.

4a². Sposób udostępniania danych określa umowa o współpracy między instytucją utworzoną na podstawie ust. 4 a biurem informacji gospodarczej. Umowa zawiera wzór upoważnienia, o którym mowa w ust. 4a¹.”,

3) ust. 4c otrzymuje brzmienie:

„4c. Klauzule, o których mowa w ust. 4b, zawierają informacje o warunkach, na jakich banki przekazują dane, o których mowa w art. 14 ust. 1 i art. 15 ust. 1 ustawy, o której mowa w ust. 4a.”.

Art. 54.

W ustawie z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych (Dz. U. z 2010 r. Nr 48, poz. 284) w art. 54 w ust. 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) przekazywanie, przechowywanie oraz ujawnianie danych w trybie i na warunkach określonych w ustawie z dnia 9 kwietnia 2010 r. o udostępnianiu informacji gospodarczych i wymianie danych gospodarczych (Dz. U. Nr 81, poz. 530);”.

Art. 55.

W ustawie z dnia 28 października 2002 r. o odpowiedzialności podmiotów zbiorowych za czyny zabronione pod groźbą kary (Dz. U. Nr 197, poz. 1661, z późn. zm.¹⁷⁾) w art. 16 w ust. 1 dodaje się pkt 16 w brzmieniu:

¹⁶⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 126, poz. 1070, Nr 141, poz. 1178, Nr 144, poz. 1208, Nr 153, poz. 1271, Nr 169, poz. 1385 i 1387 i Nr 241, poz. 2074, z 2003 r. Nr 50, poz. 424, Nr 60, poz. 535, Nr 65, poz. 594, Nr 228, poz. 2260 i Nr 229, poz. 2276, z 2004 r. Nr 64, poz. 594, Nr 68, poz. 623, Nr 91, poz. 870, Nr 96, poz. 959, Nr 121, poz. 1264, Nr 146, poz. 1546 i Nr 173, poz. 1808, z 2005 r. Nr 83, poz. 719, Nr 85, poz. 727, Nr 167, poz. 1398 i Nr 183, poz. 1538, z 2006 r. Nr 104, poz. 708, Nr 157, poz. 1119, Nr 190, poz. 1401 i Nr 245, poz. 1775, z 2007 r. Nr 42, poz. 272 i Nr 112, poz. 769, z 2008 r. Nr 171, poz. 1056, Nr 192, poz. 1179, Nr 209, poz. 1315 i Nr 231, poz. 1546, z 2009 r. Nr 18, poz. 97, Nr 42, poz. 341, Nr 65, poz. 545, Nr 71, poz. 609, Nr 127, poz. 1045, Nr 131, poz. 1075, Nr 144, poz. 1176, Nr 165, poz. 1316, Nr 166, poz. 1317, Nr 168, poz. 1323 i Nr 201, poz. 1540 oraz z 2010 r. Nr 40, poz. 226.

¹⁷⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 93, poz. 889, Nr 191, poz. 1956 i Nr 243, poz. 2442, z 2005 r. Nr 157, poz. 1316, Nr 178, poz. 1479, Nr 180, poz. 1492 i Nr

„16) określone w art. 45–51 ustawy z dnia 9 kwietnia 2010 r. o udostępnianiu informacji gospodarczych i wymianie danych gospodarczych (Dz. U. Nr 81, poz. 530).”.

Art. 56.

W ustawie z dnia 22 maja 2003 r. o działalności ubezpieczeniowej (Dz. U. z 2010 r. Nr 11, poz. 66) w art. 19 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Zakład ubezpieczeń może udostępniać dane dotyczące umów ubezpieczenia na zasadach i w trybie określonym w ustawie z dnia 9 kwietnia 2010 r. o udostępnianiu informacji gospodarczych i wymianie danych gospodarczych (Dz. U. Nr 81, poz. 530).”.

Art. 57.

W ustawie z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych (Dz. U. Nr 146, poz. 1546, z późn. zm.¹⁸⁾) w art. 281 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Udostępnianie informacji gospodarczych przez fundusze inwestycyjne na zasadach i w trybie określonym w ustawie z dnia 9 kwietnia 2010 r. o udostępnianiu informacji gospodarczych i wymianie danych gospodarczych (Dz. U. Nr 81, poz. 530) nie narusza obowiązku zachowania tajemnicy zawodowej.”.

Art. 58.

W ustawie z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. Nr 171, poz. 1800, z późn. zm.¹⁹⁾) w art. 57 w ust. 2 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) pozytywnej oceny wiarygodności płatniczej użytkownika końcowego wynikającej z danych będących w posiadaniu dostawcy usług lub udostępnionych mu przez biuro informacji gospodarczej w trybie określonym w ustawie z dnia 9 kwietnia 2010 r. o udostępnianiu informacji gospodarczych i wymianie danych gospodarczych (Dz. U. Nr 81, poz. 530); dostawca usług powiadamia użytkownika końcowego o wystąpieniu takiego zastrzeżenia.”.

Art. 59.

W ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (Dz. U. Nr 183, poz. 1538, z późn. zm.²⁰⁾) w art. 150 w ust. 1 w pkt 8 lit. b otrzymuje brzmienie:

183, poz. 1538, z 2006 r. Nr 120, poz. 826, z 2007 r. Nr 75, poz. 492 i Nr 166, poz. 1172, z 2008 r. Nr 214, poz. 1344 oraz z 2009 r. Nr 20, poz. 106, Nr 62, poz. 504, Nr 166, poz. 1317 i Nr 201, poz. 1540.

¹⁸⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 83, poz. 719, Nr 183, poz. 1537 i 1538 i Nr 184, poz. 1539, z 2006 r. Nr 157, poz. 1119, z 2007 r. Nr 112, poz. 769, z 2008 r. Nr 231, poz. 1546 oraz z 2009 r. Nr 18, poz. 97, Nr 42, poz. 341, Nr 168, poz. 1323 i Nr 201, poz. 1540.

¹⁹⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 273, poz. 2703, z 2005 r. Nr 163, poz. 1362 i Nr 267, poz. 2258, z 2006 r. Nr 12, poz. 66, Nr 104, poz. 708 i 711, Nr 170, poz. 1217, Nr 220, poz. 1600, Nr 235, poz. 1700 i Nr 249, poz. 1834, z 2007 r. Nr 23, poz. 137, Nr 50, poz. 331 i Nr 82, poz. 556, z 2008 r. Nr 17, poz. 101 i Nr 227, poz. 1505 oraz z 2009 r. Nr 11, poz. 59, Nr 18, poz. 97 i Nr 85, poz. 716.

²⁰⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2006 r. Nr 104, poz. 708, Nr 157, poz. 1119, z 2008 r. Nr 171, poz. 1056, z 2009 r. Nr 13, poz. 69, Nr 42, poz. 341, Nr 77, poz. 649, Nr 78, poz. 659, Nr 165, poz. 1316, Nr 166, poz. 1317, Nr 168, poz. 1323, Nr 201, poz. 1540 i Nr 223, poz. 1776 oraz z 2010 r. Nr 44, poz. 252.

- „b) w zakresie i na zasadach określonych w ustawie z dnia 9 kwietnia 2010 r. o udostępnianiu informacji gospodarczych i wymianie danych gospodarczych (Dz. U. Nr 81, poz. 530);”.

Art. 60.

W ustawie z dnia 7 września 2007 r. o pomocy osobom uprawnionym do alimentów (Dz. U. z 2009 r. Nr 1, poz. 7, Nr 6, poz. 33, Nr 97, poz. 800 i Nr 98, poz. 817) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 4:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

- „1. Po otrzymaniu wniosku, o którym mowa w art. 3 ust. 5, organ właściwy dłużnika przeprowadza wywiad alimentacyjny, w celu ustalenia sytuacji rodzinnej, dochodowej i zawodowej dłużnika alimentacyjnego, a także jego stanu zdrowia oraz przyczyn niełożenia na utrzymanie osoby uprawnionej, odbiera od niego oświadczenie majątkowe oraz informuje dłużnika o przekazaniu do biura informacji gospodarczej informacji gospodarczej o zobowiązaniu lub zobowiązaniach dłużnika alimentacyjnego wynikających z tytułów, o których mowa w art. 28 ust. 1 pkt 1 i 2, w razie powstania zaległości za okres dłuższy niż 6 miesięcy.”,

b) uchyla się ust. 3;

2) po art. 8 dodaje się art. 8a–8c w brzmieniu:

„Art. 8a. Organ właściwy wierzyciela przekazuje do biura informacji gospodarczej informację gospodarczą o zobowiązaniu lub zobowiązaniach dłużnika alimentacyjnego wynikających z tytułów, o których mowa w art. 28 ust. 1, w razie powstania zaległości za okres dłuższy niż 6 miesięcy.

Art. 8b. Organ właściwy dłużnika może upoważnić w formie pisemnej swojego zastępcę, pracownika urzędu albo kierownika ośrodka pomocy społecznej lub innej jednostki organizacyjnej gminy, a także inną osobę na wniosek kierownika ośrodka pomocy społecznej lub innej jednostki organizacyjnej gminy do podejmowania działań wobec dłużników alimentacyjnych, prowadzenia postępowania i wydawania w tych sprawach decyzji.

Art. 8c. Przepis art. 8b stosuje się odpowiednio do organu właściwego wierzyciela w zakresie realizacji obowiązku określonego w art. 8a.”;

3) w art. 27 po ust. 7 dodaje się ust. 7a w brzmieniu:

„7a. Organ właściwy wierzyciela przekazuje organowi właściwemu dłużnika informacje o zobowiązaniach wynikających z tytułów, o których mowa w art. 28 ust. 1.”.

Art. 61.

Biuro informacji gospodarczej utworzone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy staje się biurem w rozumieniu niniejszej ustawy.

Art. 62.

1. W terminie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy biura informacji gospodarczej przekażą ministrowi właściwemu do spraw gospodarki do zatwierdzenia uchwalone regulaminy zarządzania danymi.

2. Minister właściwy do spraw gospodarki, w terminie 3 miesięcy od dnia przekazania regulaminu zarządzania danymi przez biuro informacji gospodarczej, zatwierdza lub odmawia zatwierdzenia regulaminu.

Art. 63.

Regulaminy zarządzania danymi, uchwalone na podstawie przepisów ustawy, o której mowa w art. 69, zachowują moc do dnia zatwierdzenia regulaminów sporządzonych na podstawie przepisów niniejszej ustawy.

Art. 64.

Przepisy niniejszej ustawy stosuje się do udostępniania danych o zobowiązaniach wymagalnych, powstałych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 65.

Informacje gospodarcze przekazane do biur informacji gospodarczej na podstawie przepisów ustawy, o której mowa w art. 69, uznaje się za informacje gospodarcze w rozumieniu przepisów niniejszej ustawy.

Art. 66.

Postępowania o ujawnienie informacji gospodarczych wszczęte i niezakończone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy prowadzi się na podstawie przepisów dotychczasowych.

Art. 67.

Kontrolę działalności gospodarczej biura informacji gospodarczej wszczętą i niezakończoną przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy prowadzi się na podstawie przepisów dotychczasowych.

Art. 68.

Biura mogą ujawniać informacje gospodarcze w zakresie numeru PESEL osoby fizycznej prowadzącej działalność gospodarczą oraz informacje gospodarcze w zakresie oznaczenia miejsca zamieszkania osoby fizycznej prowadzącej działalność gospodarczą, o ile nie jest ono takie samo jak miejsce wykonywania działalności gospodarczej, do dnia 1 lipca 2011 r.

Art. 69.

Traci moc ustawa z dnia 14 lutego 2003 r. o udostępnianiu informacji gospodarczych (Dz. U. Nr 50, poz. 424, z późn. zm.²¹⁾).

Art. 70.

Ustawa wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia.

²¹⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 68, poz. 623 i Nr 116, poz. 1203, z 2006 r. Nr 157, poz. 1119, z 2007 r. Nr 192, poz. 1378, z 2008 r. Nr 134, poz. 850 oraz z 2009 r. Nr 166, poz. 1317 i Nr 178, poz. 1375.

